Chương 455: Cảm Xúc Của Airi Và Eleris

(Số từ: 3090)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

18:21 PM 07/06/2023

Sau đó, tôi đến gặp Airi.

"Valier..."

Airi đang ngồi bên cửa sổ trong phòng dành cho khách, nhìn ra bên ngoài.

Giống mọi người khác.

Như thể họ không thể chịu đựng được khi không nhìn thấy tác động của thảm họa xảy ra hôm nay đối với thành phố, mọi người đang quan sát bên ngoài theo cách riêng của họ.

Khi tôi đến, Airi đang ngây người nhìn một con quái vật thần lần đang chạy về phía cô ấy, tay ôm một đứa trẻ.

Nếu Harriet đến muộn hơn một chút, Airi có thể đã chết.

Tôi không biết chính xác điều gì đã xảy ra khiến Airi, người từng ghét con người, lại hành động như vậy.

Tuy nhiên, cuối cùng Airi có nhận ra rằng có điều gì đó đáng được bảo vệ bất kể chủng tộc không?
Tôi giải thích với Airi, như tôi đã làm với những người khác.

Những gì tôi đã cố gắng để làm.

Và những gì tôi sẽ làm từ bây giờ.

"Cậu đã cố ngăn chuyện này lại..."

"Chà, tôi đã thất bại. Nhưng đúng, tôi sẽ làm được."

"Thật buồn cười. Thật ngạc nhiên khi cậu không thực sự quan tâm đến việc tái thiết Ma giới, nhưng cuối cùng, cậu không còn lựa chọn nào khác ngoài việc làm điều đó."

Airi lặng lẽ nhìn ra ngoài cửa sổ.

"Nếu Darkland bắt đầu lại từ đây, thì nó sẽ được xây dựng lại từ bây giờ sẽ là một thế giới bao gồm con người, phải không?"

"Có lẽ vậy."

Tôi có thể điều khiển quỷ bằng khả năng của mình, nhưng tôi không thể điều khiển con người bằng nó.

Tôi có thể trấn áp thủ đô hoàng gia và cai trị một ngôi làng.

Nhưng cả một đất nước. Khi tất cả vùng đất bên ngoài đường chân trời của tôi là lãnh thổ của tôi và những con người mà tôi không thể nhìn thấy nằm dưới sự kiểm soát của tôi và nếu họ từ chối tôi.

Một vị vua nên làm gì? Con người nên bị kiểm soát theo cách nào, theo logic nào?

Tôi không biết.

"Một cái gì đó...lãng mạn."

Airi, có lẽ đang tưởng tượng Darkland bao gồm cả con người, lặng lẽ nhìn ra ngoài cửa sổ, rồi nhìn tôi.

"Cậu biết chứ, Valier?"

"Chuyện gì?"

"Lãng mạn có nghĩa là không dễ dàng, đó là lý do tại sao nó được gọi như vậy."

"..."

Một quốc gia bao gồm tất cả ma quỷ và con người.

Điều đó thật lãng mạn, nhưng nó gần như là không thể.

Đó là lý do tại sao tính từ "lãng mạn" được sử dụng bởi vì nó đẹp như khó đạt được.

"Nhưng tôi là một Succubus, phải không?"

Airi nhìn tôi và mim cười.

"Valier, nếu đó là giấc mơ của cậu."

" ..."

"Vì giờ tôi đã mất khả năng thực hiện những giấc mơ, nên tôi sẽ cố gắng biến giấc mơ đó của cậu thành hiện thực."

Một con quỷ liên quan đến những giấc mơ, một Succubus.

Một con quỷ hấp thụ năng lượng quan trọng bằng cách khiến ai đó mơ, nhưng giờ thì không thể khiến ai đó mơ được.

Vì vậy, cô ấy cố gắng biến ước mơ đó thành hiện thực.

Những lời đó cộng hưởng sâu sắc với tôi.

Airi lặng lẽ nhìn ra ngoài cửa sổ.

Bóng những người lính đang di chuyển với những ngọn đuốc có thể nhìn thấy xa bên dưới vách đá.

"Tuy nhiên... Tôi ước mình có được sức mạnh đó ngày hôm nay."

"...Sao?"

Sức mạnh để thực hiện ước mơ.

Tại sao cô ấy lại cảm thấy tiếc nuối vì không có sức mạnh đó trong tình huống này?

"Chắc hẳn nhiều đứa trẻ đã mất đi cha mẹ, anh chị em. Chúng sẽ không thể ngủ ngon giấc, và dù có ngủ cũng không thoát khỏi những cơn ác mộng đó..."

"Ah."

"Ngay cả khi tôi không thể cứu vãn thực tại của ai đó, thì ít nhất tôi cũng có thể cho họ một giấc mơ yên bình trong những khoảnh khắc họ ngủ. Ngay cả khi họ tỉnh dậy trong địa ngục, trong những khoảnh khắc họ ngủ... Tôi có thể cho họ một niềm hạnh phúc thoáng qua. .."

Không phải để hấp thụ năng lượng của họ, mà để họ mơ một cách bình yên.

Để thoát khỏi thực tế ác mộng của họ và tìm thấy sự nghỉ ngơi trong những giấc mơ, dù chỉ trong chốc lát.

Ngay cả khi những cơn ác mộng trở lại sau khi thức dậy, để mang lại một khoảnh khắc bình yên.

Có vẻ như cô ấy muốn sử dụng sức mạnh của mình không phải cho năng lượng của ai đó, mà cho những linh hồn đau khổ.

Chẳng phải sức mạnh ban tặng những giấc mơ là sức mạnh ma quỷ sao?

Mặc dù nó không thể cứu vãn thực tế của ai đó, nhưng nó sẽ ngọt ngào không chịu nổi.

Ngay cả khi nó được sử dụng để thực sự cứu ai đó, nó là một sức mạnh không thể thực sự cứu họ.

Con người đã nhận được một giấc mơ từ một yêu nữ và một yêu nữ đã ban tặng giấc mơ đó.

Nó trở thành một sức mạnh thực sự đáng buồn khi một Succubus không ham muốn năng lượng mà chỉ muốn mang lại hạnh phúc cho ai đó.

Cả ma quỷ lẫn con người đều không thể cung cấp hoặc nhận được sự cứu rỗi thực sự.

Nhưng những người đã trải qua địa ngục thậm chí có thể cần một cơn mê ngắn, vì vậy Airi khao khát sức mạnh của mình.

Có lẽ.

Nó có khả năng thành công không?

Tính năng anh chưa từng sử dụng trước đây.

Anh ấy đã sử dụng [Thiết lập bổ sung].

Sừng của một con Succubus sẽ mọc lại.

[Không thể sử dụng tính năng này.]

Như mong đợi, nó đã không hoạt động.

[Để thêm cài đặt này, phải xảy ra 'Thay đổi nhận thức chung'.]

[Mức bổ sung cài đặt như vậy không thể thực hiện được.]

Anh hiểu ý.

Theo lẽ thường, sừng của một con quỷ sẽ không mọc lại.

Tuy nhiên, nếu một bối cảnh nơi sừng mọc trở lại được thêm vào, thì sự thay đổi theo lẽ thường sẽ phải xảy ra đối với tất cả những người tin rằng sừng của họ sẽ không mọc lại.

Đó không chỉ là thêm một bối cảnh, mà là viết lại hoàn toàn thế giới.

Vì vậy, nó không thể được thực hiện.

Tuy nhiên, điều quan trọng là họ không chỉ nói rằng điều đó là không thể, mà còn thêm một lời giải thích.

Có thể nếu anh ấy cố gắng?

Nếu anh ta sử dụng nó theo cách không gây ra sự thay đổi lẽ thường, liệu có thể không?

Hệ thống xảo quyệt này sẽ không bao giờ cho phép anh ta sử dụng tính năng này trong những thời điểm quan trọng.

Giống như việc anh ấy không thể xoay chuyển tình thế bằng một cú [Viết lại].

Nhưng có vẻ như nó có thể hoạt động trong tình huống này và theo cách này.

Nó không nên quá chung chung; nó phải được giới hạn.

Nó càng chi tiết và giới hạn thì khả năng nó được thêm vào càng cao.

Và nó phải là thứ gì đó không gây ra sự thay đổi lẽ thường.

Trong trường hợp đó, cần phải có một lý do chính đáng kèm theo.

Một lý do chính đáng nào đó sẽ cho phép những chiếc sừng không nên mọc lại mọc lại.

Không nhất thiết phải hợp lý, nhưng điều gì đó sẽ không xảy ra trong những trường hợp bình thường.

Làm gì cũng được, miễn là có cơ sở hợp lý.

Trong mọi trường hợp, một cơ sở để làm cho nó xảy ra.

Ah.

Tôi nghĩ rằng tôi biết làm thế nào để làm điều đó. Tôi đã sử dụng tính năng [Thiết lập bổ sung].

'Với' '[Thần Ngôn]', 'tôi' 'có thể' 'mọc lại' 'sừng' 'của chủng tộc Succubus'.

Trong một bối cảnh cực kỳ hạn chế và cụ thể, một sức mạnh có thể biến mọi thứ thành có thể đã

được thêm vào. Tuy nhiên, ngay cả tôi cũng không biết mức độ khả thi của sức mạnh này.

[Thần Ngôn] có thể đóng vai trò là nền tảng cho sức mạnh này.

[Cần có 10.000 Điểm thành tích để thêm thiết lập này.]

Tôi có thể làm điều đó.

Đó không phải là một chi phí nhỏ, nhưng tôi có hơn 100.000 điểm thành tích.

Không có lý do gì để không sử dụng nó.

[10.000 Điểm thành tích được sử dụng.]

[Thiết lập đã được thêm vào.]

Đó là một tính năng tôi đã sử dụng lại sau một thời gian rất dài.

Tôi nhìn chằm chằm vào Airi.

"Cô có sừng."

"Ah... tại sao lại là sừng?"

"Chúng sẽ mọc lại."

"...?"

Airi nghiêng đầu, như thể đang hỏi tôi đang nói về cái gì.

Cô sẽ không biết chuyện gì đã xảy ra với mình.

"Chỉ cần biết rằng nó sẽ xảy ra."

"Ò... được."

Giải thích nó một cách chi tiết sẽ không giúp cô ấy hiểu được.

Cô ấy sẽ chỉ hiểu ý nghĩa trong lời nói của tôi sau khi sừng của cô ấy mọc lại.

Tôi nên nói với các Succubi khác điều tương tự.

Tôi không biết sau này có được sức mạnh khiến ai đó mơ ước sẽ giúp được gì.

Reina, cựu Nữ hoàng của Succubus và là mẹ của Airi, đã sử dụng sức mạnh của những giấc mơ để gây kinh hoàng và giết chết loài người.

Nhưng Airi sẽ dùng nó để cứu những người đang đau đớn.

"Ít ra cũng cảm ơn vì đã nói thế, Valier."

Airi cười rạng rỡ trước những lời nói của tôi, điều này có thể giống như một trò đùa độc ác tùy thuộc vào cách chúng được nghe.

"Bởi vì cậu đã nói vậy. Cảm giác như nó sẽ thực sự xảy ra... Đó là một cảm giác kỳ lạ."

Tôi tự hỏi Airi sẽ có biểu hiện gì khi sừng của cô ấy thực sự mọc lại.

Tôi hơi tò mò.

Harriet nói rằng chúng tôi có thể làm gì đó.

Olivia nói chúng tôi không phải làm gì và không được làm gì cả.

Airi dường như đã thay đổi suy nghĩ của mình rất nhiều so với trước đây.

Tôi không chắc về suy nghĩ của cô ấy đối với con người, nhưng cô ấy dường như đang dành tình cảm cho lũ trẻ.

Luvien và Gallarsh không ở trong Cung điện, và người cuối cùng còn lại là Eleris.

"Ah... Bệ hạ."

Không phải 'Điện hạ', mà là 'Bệ hạ'.

Cho dù đó là vì tôi đã trở thành một vị vua và cô ấy đã sắp xếp danh hiệu, Eleris, người đã ở trong phòng dành cho khách, nói điều đó khi cô ấy nhìn tôi.

Trở thành vua là điều có thể xảy ra chỉ trong một ngày sao?

Tôi trở thành một vị vua không phải để xây dựng lại Ma giới mà để đối phó với sự cố cánh cổng cuối cùng đã xảy ra.

Cuối cùng, tôi sẽ không thể thoát khỏi sự kỳ thị là thủ phạm chính đằng sau sự cố cổng.

Sự cố cổng sẽ xảy ra theo một cách nào đó, không có vấn đề gì?

Nếu tôi không làm gì, liệu sự cố ở cổng có xảy ra theo một cách nào đó không?

Tôi không biết.

Tuy nhiên, Eleris đang cố làm điều gì đó với tư cách là người trực tiếp gây ra sự cố cổng, và tôi là lý do cho việc đó.

Eleris đang ngồi ở bàn một mình, đang làm gì đó, và có rất nhiều thứ được viết trên tờ giấy.

"Cô đã làm gì?"

"À... thần đang... nghĩ đến việc tạo ra một Ma pháp mới."

"Một Ma pháp?"

Trước câu hỏi của tôi, Eleris tiếp tục với vẻ mặt ảm đạm.

"Chắc hẳn nhiều người đã mất nhà cửa... Vì vậy chúng ta cần một nơi để tạm trú cho những người tị nạn... Thần đang nghĩ đến việc tạo ra một Ma pháp để tạo ra những nơi trú ẩn tạm thời như vậy..."

"Ah."

Không thể tránh khỏi vẻ mặt đau khổ che mờ biểu cảm của Eleris.

Đó là một hành động vô cùng kỳ lạ, cố gắng sửa chữa thảm họa mà chính cô ấy đã gây ra.

Cô thà chết còn hơn.

Nỗ lực cứu người của cô ấy đã kết thúc như thế này, và cuối cùng, cho dù cô ấy có bị áp lực như thế nào, Eleris đã kích hoạt Akasha bằng chính đôi tay và ý chí của mình để cứu tôi.

Tôi nghe nói rằng Akasha mà cô ấy sử dụng đã biến mất.

Vì bản thân Akasha đã là một thế giới khác, nên nói đúng ra, nó không biến mất mà trở thành chính sự cố cánh cổng.

Sự cố cổng không phải là thứ có thể hoàn tác được.

Đó là lý do tại sao cảm giác tội lỗi mà Eleris cảm thấy bây giờ hẳn rất khó để cô ấy tự mình gánh chịu.

Thay vào đó, để tôi chết có lẽ là lựa chọn tốt hơn cho Eleris.

Tôi không thể tưởng tượng được cảm giác đau khổ và tội lỗi mà Eleris phải cảm thấy khi làm điều này với gánh nặng tội lỗi nặng nề như vậy.

Eleris và tôi sẽ là tội nhân.

Ellen dường như nghĩ rằng tất cả những điều này là lỗi của cô ấy, nhưng tôi không nghĩ vậy.

Tôi biết ơn ba người vẫn luôn tin tưởng và dõi theo tôi trong hoàn cảnh này.

Nhưng tôi không bực bội vì Ellen và Charlotte đã không tin tưởng tôi. Tôi nghĩ có nhiều lý do để không tin tưởng tôi.

Oán hận không giải quyết được gì. Trên thực tế, đối thủ của tôi không phải là Ellen hay Charlotte mà là những con quái vật ở cổng.

Vì vậy, trách nhiệm cho tình huống này thuộc về Eleris và tôi.

Eleris dường như đang lên kế hoạch cho một loại Ma pháp nào đó để cung cấp những ngôi nhà tạm thời cho những người bị mất nhà cửa.

Nó có thể là một Ma pháp nhỏ, nhưng nó thực sự cần thiết trong tình hình hiện tại.

Nó sẽ không kết thúc với điều đó.

Nếu tôi không gặp Eleris, và nếu tôi không gặp những tên gián điệp quỷ, thì sự cố cổng sẽ không xảy ra.

Tuy nhiên, tôi đã nói với Eleris ở ngã tư đường đến Akasha rằng tôi sẽ không hối tiếc về tất cả những điều này.

Tôi quyết định không hối tiếc ngay cả khi cuộc gặp gỡ của chúng tôi được ghi nhớ với những sự kiện đáng tiếc.

Dù mọi thứ rối tung lên và đưa chúng ta đến đây, nhưng tôi đã quyết định không hối hận nên sẽ không.

"Ta không hối hận."

"

Thấy tôi lặp lại những lời tôi đã nói lúc đó, Eleris cúi đầu với vẻ mặt chán nản.

"Ta vẫn nghĩ rằng chúng ta có thể làm được điều gì đó. Ta không nghĩ rằng cái giá mà chúng ta phải trả sẽ chỉ mang lại những điều tồi tệ..."

Tôi đặt tay lên đôi vai rũ xuống của Eleris.

"Hãy làm bất cứ điều gì chúng ta có thể."

Tôi không thể làm gì với cảm giác tội lỗi của Eleris.

Dù áp lực thế nào, Eleris vẫn đưa ra lựa chọn.

—Thế giới và tôi.

Ở ngã ba đường giữa hai người, Eleris ban đầu được cho là chọn thế giới.

Cô ấy chắc chắn là loại người đó.

Hối hận về vô số lần giết người và cố gắng bù đắp dù chỉ một chút tội lỗi, Eleris lẽ ra không nên kích hoạt Akasha, ngay cả khi điều đó có nghĩa là bỏ rơi tôi.

Tuy nhiên, Eleris đã chọn tôi trên toàn thế giới.

Mọi người khác sẽ coi Eleris là tội nhân tồi tệ nhất, và thế giới sẽ không bao giờ tha thứ cho cô ấy vì đã gây ra Sự cố Cổng.

Nhưng tôi không thể làm điều đó.

Cho dù cô ấy cảm thấy có bao nhiều trách nhiệm hay bao nhiều áp lực mà cô ấy nhận được từ những người xung quanh, Eleris đều tự mình đưa ra lựa chọn.

Không cần phải nghe lý do của cô ấy.

Cô ấy yêu tôi đủ để đánh đổi cả thế giới, coi trọng tôi đến mức cô ấy đã làm gì thì làm.

Ngay cả khi nó phá hủy thế giới.

Đối với cô ấy, người chỉ có thể làm như vậy bởi vì cô ấy yêu tôi rất nhiều.

Tôi không hỏi cô ấy tại sao.

Tại sao cô ấy không bỏ mặc tôi cho đến chết.

Tôi không thể nói những điều như vậy.

Cả thế giới, và thậm chí cả người dân của tôi, có thể sẽ ghét bỏ Eleris, người thực tế là nguồn gốc của những thảm họa mà họ sẽ phải đối mặt, nhưng tôi không thể làm điều đó.

Tôi phải yêu Eleris.

Tôi phải đứng về phía Eleris.

"Thần rất... rất... xin lỗi. Thần đã hủy hoại mọi thứ... Thần đã hủy hoại hy vọng của Ngài..."

"Không, không sao đâu."

Nó không ổn.

Nhưng phải nói là không sao.

Gửi tới trái tim của Eleris, với tình yêu này.

'Tôi rất biết ơn.'

"Mất ngài... mất ngài... nó quá... quá... đáng sợ... Thật buồn khi mọi thứ phải kết thúc như thế này... thật đáng tiếc... thật buồn... Ngài..."

Eleris, người đang khóc, ôm lấy tôi.

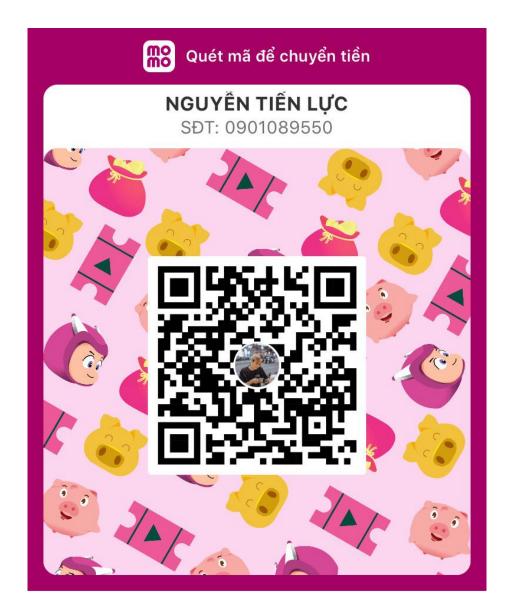
"Thần không muốn mất Ngài... cho dù có chuyện gì xảy ra đi nữa..."

Eleris ôm tôi và khóc rất lâu.

Tôi ôm lại cô ấy.

Như thể tôi sẽ không bao giờ để cô ấy đi nữa.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Thanks For Reading